

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 12472/2025
13.11.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиле малолетне АА, чији је законски заступник мајка ББ, обе из ..., чији је пуномоћник Милена Дедовић Марјановић, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Драгана Срећковић, адвокат из ..., ради измене одлуке о издржавању, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 136/25 од 16.04.2025. године, у седници одржаној 13.11.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против потврђујућег дела пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 136/25 од 16.04.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П2 4/24 од 19.12.2024. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев па је обавезан тужени да доприноси издржавању малолетне тужиле месечним новчаним износом од 15 % од својих редовних месечних примања умањених за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање које остварује код Војске Србије, ВП ... од 1. до 10. у месецу за текући месец и то почев од 04.01.2024. године као дана подношења тужбе па све док за то постоје законски разлози који ову обавезу мењају или укидају и обуставом код исплатне благајне Војске Србије те уплатом на текући рачун законске заступнице малолетне тужиле мајке ББ а све у року од 15 дана од дана пријема пресуде са законском затезном каматом од дана доспећа до коначне исплате. Ставом другим изреке тужбени захтев тужиле према туженом преко досуђеног износа до траженог износа од 30 % од редовних прихода умањених за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање одбијен је као неоснован. Ставом трећим изреке обавезан је тужени да исплати разлику на име издржавања тужиле од даваног износа од 8.000,00 динара месечно до досуђеног износа од 15 % од својих редовних примања месечно умањених за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање почев од дана подношења тужбе 04.01.2024. године до дана пресуђења 19.12.2024. године. Ставом четвртим изреке одлучено је да се овом пресудом мења пресуда Основног суда у Младеновцу П2 442/19 од 13.10.2020. године у ставу трећем изреке. Ставом петим

изреке тужиља је ослобођена плаћања судских такси на тужбу и одлуку и ставом шестим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж2 136/25 од 16.04.2025. године ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу првом, четвртном и шестом изреке. Ставом другим изреке укинута је првостепена пресуда у трећем ставу изреке и ставом трећим изреке одбијен захтев туженог за надокнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у потврђујућем делу, тужени је благовремено изјавио ревизују због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у границама прописаним чланом 408. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 10/23), Врховни суд је оценио да ревизија туженог није основана.

У проведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према чињеничном утврђењу нижестепених судова, пресудом од 13.10.2020. године разведен је брак родитеља малолетне тужиље рођене ...2016. године, малолетна тужиља поверена мајци на самостално вршење родитељског права а отац обавезан да доприноси издржавању износом од 8.000,00 динара месечно те је уређен лични однос и виђење између оца и малолетног детета. Мајка малолетне тужиље живи у кући својих родитеља који су пензионери (мајка прима инвалидску пензију у износу од 15.000,00 – 16.000,00 динара месечно, а отац у износу од око 30.000,00 динара месечно). Запослена је у Хитној помоћи у ... где месечно зарађује око 105.000,00 динара. Нема обавезу издржавања других лица. Отац малолетне тужиље, овде тужени живи у кући своје мајке која је пензионер са месечном пензијом од 26.000,00 – 27.000,00 динара и финансијски му помаже. Ради у Војсци Србије и остварује месечну зараду у износу од око 105.000,00 динара као и износ од 1.000,00 динара на име дежурства и трошковима становања. Не поседује непокретну имовину већ само аутомобил произведен 2007. године. Месечне обуставе на име враћања три кредита износе 56.000,00 динара. Малолетна тужиља је ученик 2. разреда основне школе има здравствених проблема са астмом и страбизмом због чега је потребно водити је на контроле у Ниш и на ВМА, похађа курс енглеског језика и Кутак за маштање па су њене месечне потребе заједно са школским потребама, исхраном, хигијеном, одећом и обућом око 30.000,00 месечно.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови оценили да су испуњени услови из члана 164. Породичног закона за измену одлуке о висини издржавања и на основу правила прописаних чланом 160. истог закона обавезали туженог као родитеља са којим дете не живи да на име издржавања малолетног детета плаћа месечно 15 % од своје плате умањене за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање почев од дана подношења тужбе 04.01.2024. године.

Ревизијски навод туженог да судови нису могли да га обавежу на плаћање 15% од плате од подношења тужбе до пресуђења, већ само на плаћање разлике између 8.000,00 динара (на који допринос у издржавању је обавезан претходном одлуком) и 15 % од плате умањено за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање (на који допринос је обавезан побијаном одлуком) нису од утицаја на правилност донете одлуке. Тужени је обавезан да своју обавезу издржавања малолетног детета изврши исплатом досуђеног износа издржавања уплатом на рачун мајке малолетног детета почев од подношења тужбе уз обавезу да доспеле, а неизмирене обавезе измири у року од 15 дана од пријема одлуке. За случај да тужени то не буде учинио остваривање права тужиле обезбеђено је у извршном поступку у којем се принудна наплата новчаног потраживања може реализовати на другачији начин од оног који је одређен извршном исправом. У извршном поступку тужени као извршни дужник може оспорити висину ненаплаћеног новчаног потраживања приговором против решења о извршењу уз достављање доказа.

Стога су правилно поступали нижестепени судови када су обавезали туженог као оца да доприноси издржавању малолетног детета у висини од 15 % од месечне зараде умањене за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање од подношења тужбе као захтева за његово плаћање па су супротни наводи ревидента неосновани.

Одлука о трошковима поступка донета је правилном применом одредби члана 207. Породичног закона.

Из наведених разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**